

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU
BJELOVAR, J. JELAČIĆA 1

Kž-189/2012-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Pavla Piršljina kao predsjednika vijeća, te Darka Domšića i Antonije Bagarić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Jirouš, temeljem rješenja predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: Su-IV-759/12-2 od 3. svibnja 2012. godine, u kaznenom predmetu protiv opt. MIJATA STANIĆA zbog kaznenog djela iz čl. 200. st. 2. Kaznenog zakona, odlučujući o žalbi privatnih tužitelja protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj 18-K-92/2009 od 6. travnja 2011. godine, u sjednici vijeća održanoj 30. kolovoza 2012. godine

presudio je

Odbija se žalba privatnih tužitelja Stjepana Klarića i Željka Krapljan kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Općinski kazneni sud u Zagrebu oslobodio je od optužbe temeljem čl. 354. toč. 1. Zakona o kaznenom postupku (dalje: ZKP/97) u svezi čl. 203. Kaznenog zakona („Narodne novine“, br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03, 150/04, 84/05 i 71/06 – u daljnjem tekstu: KZ) optuženika Mijata Stanić zbog dva kaznena djela protiv časti i ugleda - klevetom iz čl. 200. st. 2. KZ-a. Temeljem čl. 123. st. 3. u svezi čl. 119. st. 2. toč. 6. ZKP/97 privatni tužitelji su dužni naknaditi trošak postupka u paušalnom iznosu od po 500,00 kn, te temeljem čl. 123. st. 3. u svezi čl. 119. st. 2. toč. 7. ZKP/97 naknadu i nužne izdatke branitelja optuženika u iznosu koji će biti utvrđen posebnim rješenjem.

Protiv te presude žalbu su podnijeli privatni tužitelji po punomoćniku Alenu Pešušić, odvjetniku Zajedničkog odvjetničkog ureda Dražan Crnković & Alen Pešušić iz Zagreba, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine.

Odgovor na žalbu podnio je optuženik po branitelju Krešimiru Grubišiću, odvjetniku iz Zagreba u kojem pobija navode iz žalbe i predlaže da se žalba privatnih tužitelja kao neosnovana odbije.

Žalba nije osnovana.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka, u obrazloženju žalbe se ne navode razlozi za ovaj žalbeni osnov, a ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da su počinjene neke postupovne povrede na koje je dužan paziti po službenoj dužnosti, temeljem čl. 379. st. 1. ZKP/97.

Neosnovano se privatni tužitelji žale zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Suprotno navodima u žalbi, prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza u tijeku glavne rasprave pravilno zaključio da se u odnosu na inkriminacije koje se stavljaju na teret optuženiku imaju primijeniti odredbe iz čl. 203. KZ-a, te da je optuženika valjalo osloboditi od optužbe za kaznena djela klevete temeljem čl. 354. toč. 1. ZKP/97.

Naime, osnovan je zaključak prvostupanjskog suda da je sadržaj izjava koje privatni tužitelji stavljaju na teret optuženiku po svojoj naravi klevetnički, tj. objektivno podoban štetiti njihovom ugledu, a optuženik tijekom kaznenog postupka nije dokazao istinitost svojih tvrdnji navedenih u izreci presude, međutim iz izvedenih dokaza u tijeku glavne rasprave nesporno proizlazi, a osobito iskaza svjedoka da oni obiluju subjektivnim dojmovima, zaključcima i vrijednosnim sudovima koji svi upućuju na zaključak da je u HAC-u bilo premještanja, smjena i skidanja radnika, stavljanja „osmrtnica“ i slično, a privatni tužitelji su u ono vrijeme obnašali dužnosti direktora u HAC-u, pa je optuženik opravdano mogao sumnjati u zakonitost rada privatnih tužitelja iako to nije provjeravao.

Pravilan je stoga zaključak prvostupanjskog suda da se na konkretan slučaj imaju primijeniti odredbe čl. 203. KZ-a, s obzirom da namjera optuženika nije bila upravljena isključivo na klevetanje privatnih tužitelja. Opravdan interes prvostupanjski sud osnovano nalazi u činjenici da je optuženik predsjednik Nezavisnog cestarskog sindikata HAC-a, te kao takav ima dužnost postupati u interesu radnika članova sindikata kojima je na čelu, dužan je štiti njihove interese, radna mjesta, materijalna i druga prava, a u HAC-u privatni tužitelji obnašaju rukovodeće funkcije. Također pravilno prvostupanjski sud zaključuje da izjave optuženika, iako sadržajem i prirodom klevetničke, nisu bile usmjerene isključivo na klevetanje privatnih tužitelja, već primarno na zauzimanja stava i obranu sindikalnih i radničkih interesa prema upravi HAC-a. U prilog ovoj tvrdnji ide i

nesporno utvrđenje prvostupanjskog suda da su u ono vrijeme postojali latentno „zategnuti odnosi“ između sindikata i udruge branitelja HAC-a, te potreba da optuženik kao akter tih sukoba i sindikalni vođa javno istupa, kao i činjenica da u spornim izjavama optuženik ne dodiruje privatni život privatnih tužitelja već su izjave, bez iznimke ograničene na događanja u HAC-u i s njim povezano okruženje.

Iz navedenih razloga, mišljenje je ovog drugostupanjskog suda da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno te je pravilno primijenjen Kazneni zakon na način da je optuženik oslobođen od optužbe za inkriminirana kaznena djela.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci (čl. 387. ZKP-a).

U Bjelovaru, 30. kolovoza 2012. godine

ZAPISNIČARKA:
MARIJANA JIROUŠ, v.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA:
PAVAO PIRŠLJIN, v.r.

Za točnost otpisavka – ovlaštenu službenik
Marijana Jirouš